

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Χαραλάμπους Ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202).
Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἱ.).

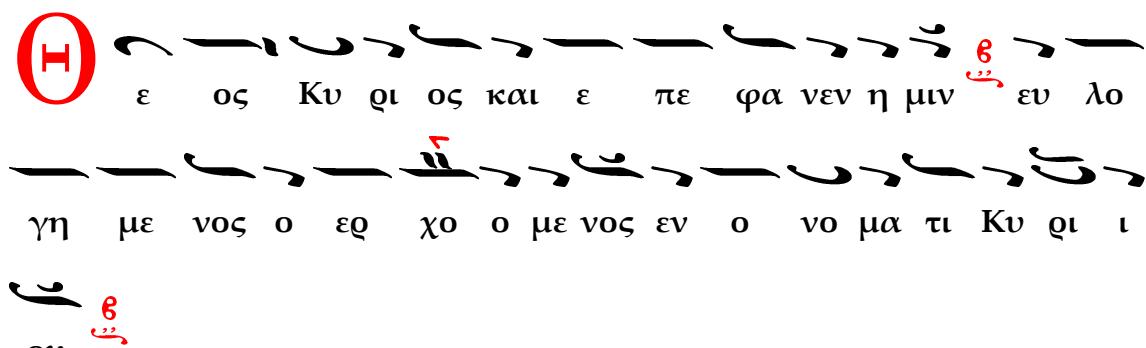
Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία ἑορτάσιμος οὖσα φάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ώς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,
Συναπτὴ μεγάλῃ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

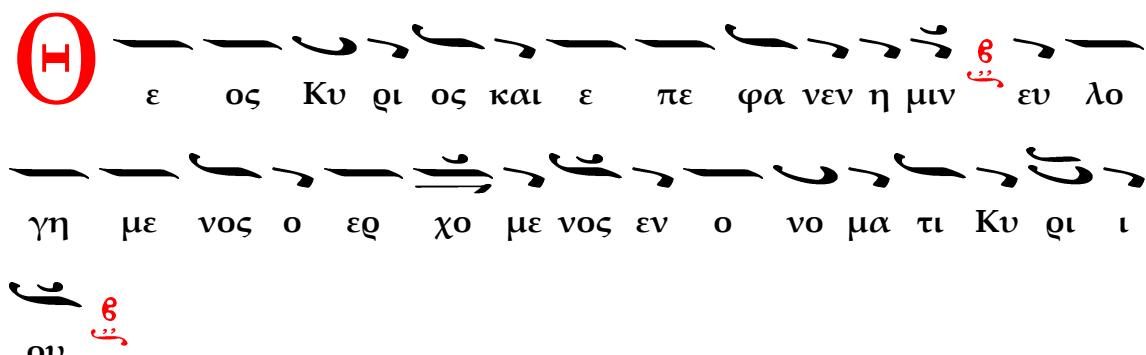
Ὕχος Λ Δι - θ,

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ἅγιου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ὕχος Λ Δι - θ,

και λυχνος α ει φω τος της οι κ8 με νης σο φε
 ε δει χθης χα ρα λαμπες **ε** ε λαμψας εν τω κο σμω **δι** δι α
 τ8 Μα αρ τυ ρι **ε** ε λυσας των ει δω λων την σκο το
 μαι ναν μα καρ **ε** δι ο εν παρ ρη σι α χρι στω πρε
 σβεν ε σω θη ναι η μα ας **ε**
 Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Και νῦν. **Θεοτοκίον.**

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
 γνωστον μν στη ρι ον **ε** δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ρω ται **ε** Θε ος εν α συγ χυ τω ε
 νω σει σαρ κου με νος **δι** και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
 η μων κα τα δε ξα με νος **ε** δι ον α να στη σας τον
 πρω το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
 μω ω ων **δι**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

"Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἀγίου]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἔχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἐργοις ἔλαμψας τῆς εύσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς

φάλαγγας ἥσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος. Μάρτυς
ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα³
ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομῆτορ,
τὸν ἐν δρακὶ αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν σου
ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως.
Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα³
ἔλεος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἔώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας ταῖς
τῶν θαυμάτων σου βιολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· ὅθεν
τιμῶμεν τὰ θεῖα σου λείψανα.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ιερὸν τὸ Πνεῦμα σε Ἱερομάρτυς, ἵερῶς ἀνέδειξε τὸ ἱερὸν θῦμα
σιφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ λόγῳ ᾧ θείως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἔώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν τὸ τὰς
ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ
μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ὕχος γ'. Τὴν ὁραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ
μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὔφραινομένη·
Σήμερον τιμῶμεν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον· θραῦσον τὰ
φρυάγματα, τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν Ἀγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν
κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ³
χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην,
μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος τὸ
ἀνθρώπινον, τὴν πανάχροντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως
βοῶντες· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

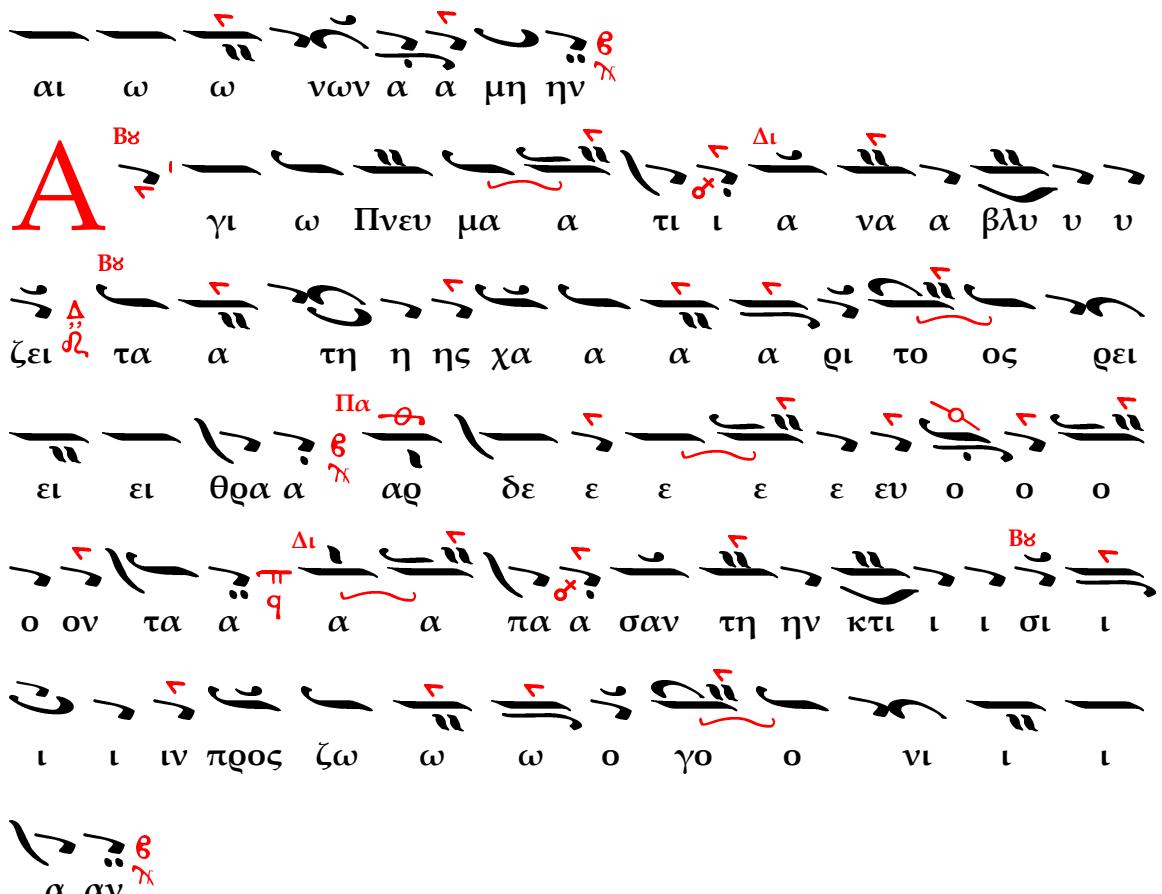
Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ὥχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ὕχος Bou ξ

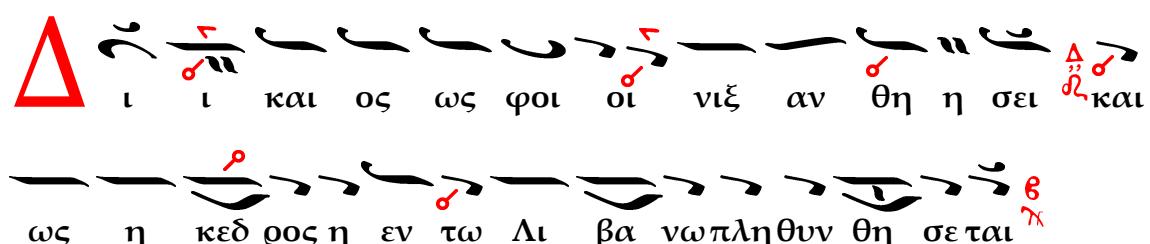
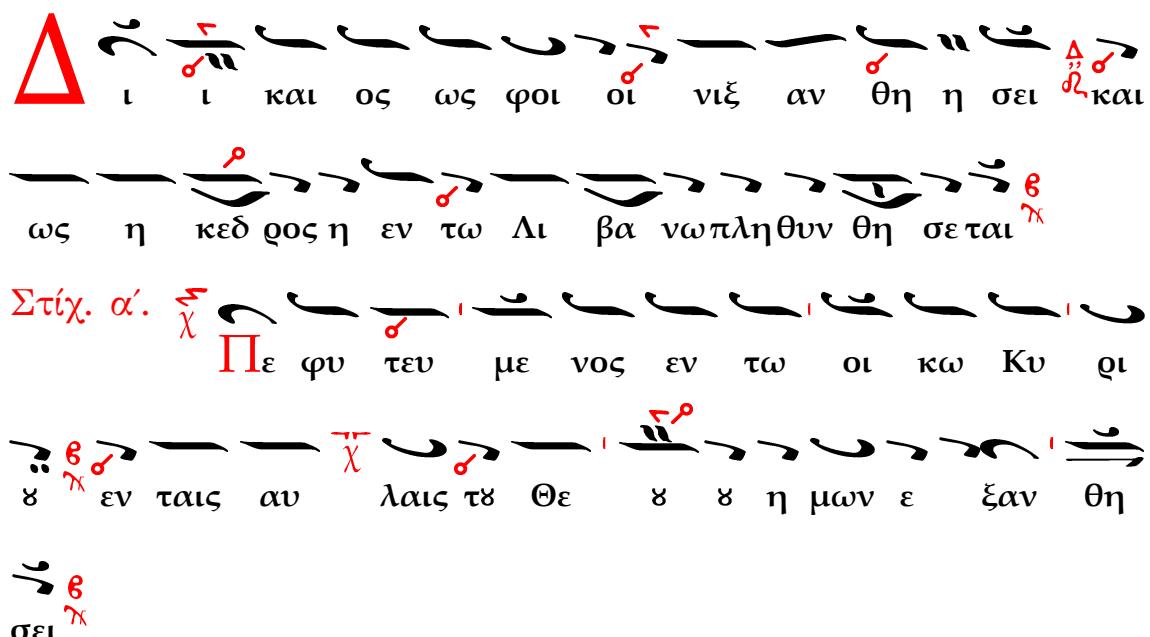
E^{B8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α

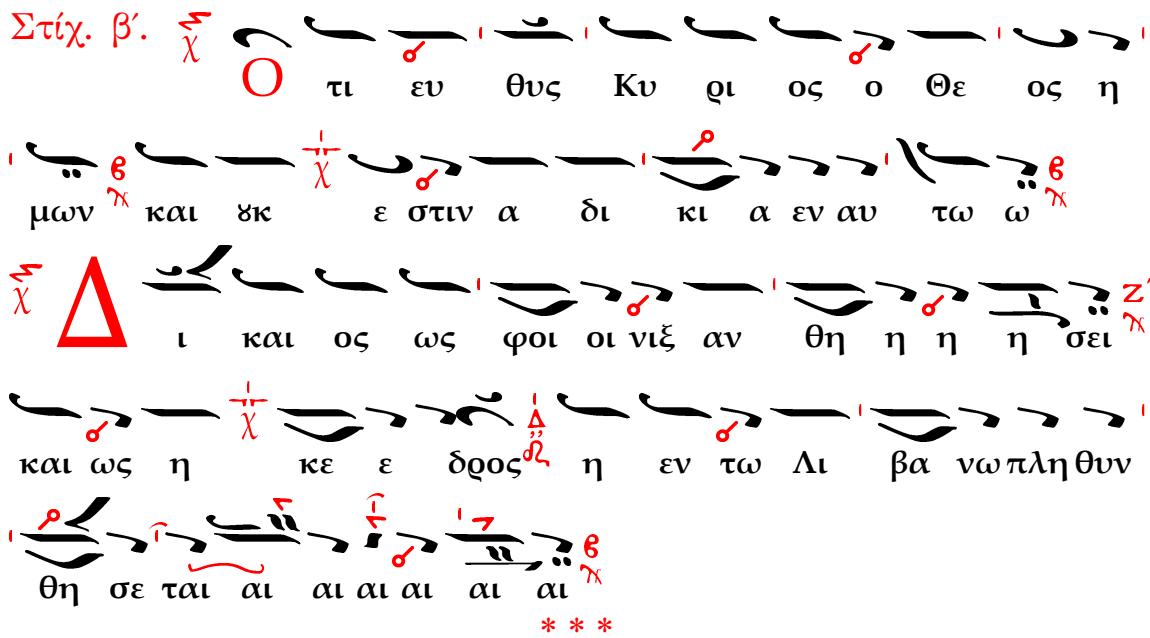
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι}
 αν τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηδ μ8 8 ^θ
O ι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχν υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ ν ρι
 ι ι 8 8 ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ ^M πυ υ ρι ι ι ι ^{B8} ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^θ
Δ ^{B8} ο ξα Πα τρι και γι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^θ
A ^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^{Δι}
 ν ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ ν νε ε ε ται ^{Δι}
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
 ι ι I ε ε ρο κρυ ν φι ι ι ω ως ^θ
K ^{B8} αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ια'.

Ἡχος **β** Βου ξ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

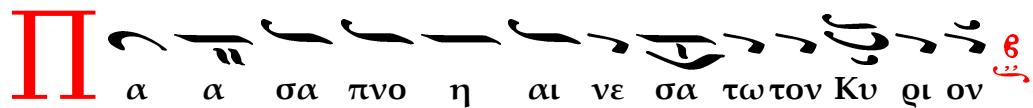
Ο ιερεύς· Ότι ἅγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἄμην.

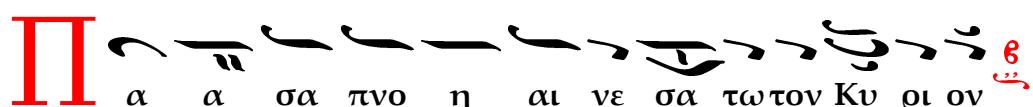
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

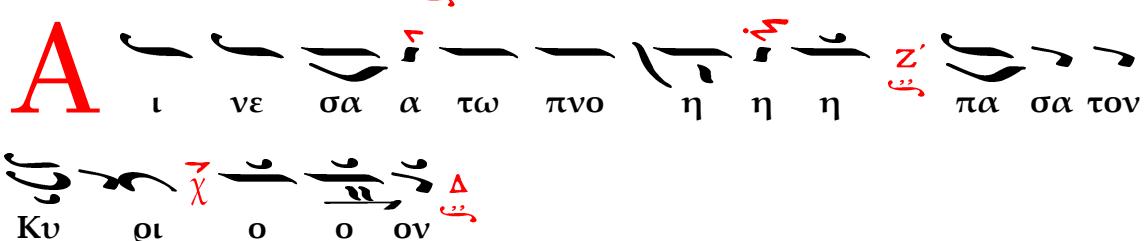
Ἔχος Δι Θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Δ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Δ

Εὐαγγέλιον.

Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος· Σοφίᾳ· ὅρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ο ἵερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ἵερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ἵερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κα' 12-19).

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἵερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν νόμον, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδού γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Παντεῖς με ύσσωπῷ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἵνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· δλοκαυτώματα οὐκ
εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕχος Δι Θ,

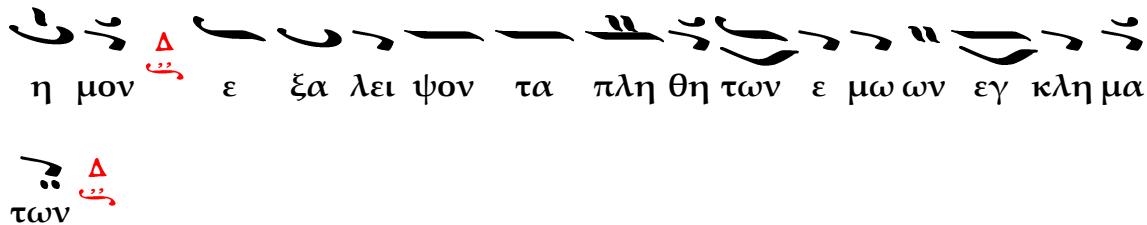
Δοξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Αγίῳ Πνεύμα τι **ζ'**

Ταις τῷ Αθλῷ φορῷ φέρε σβειαῖς εἰ λέη μον **Δ**εξα

λειψον ταπληθητῶν εμωῶν εγκληματῶν **Δ**

Kαι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰωνας τῶν αἰωνῶν

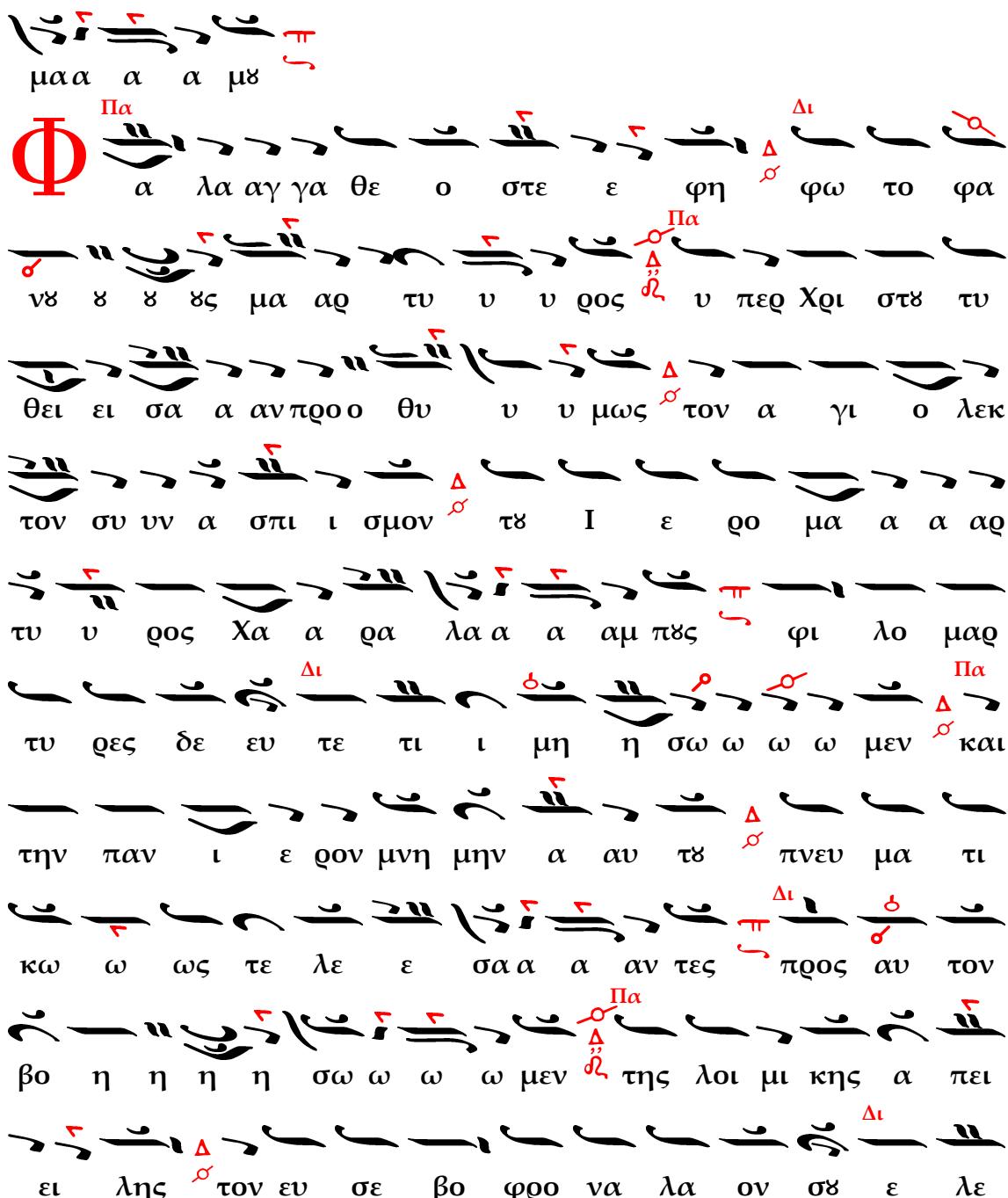
τῶν αἱ μην **ζ'** Ταις της Θεοτοκοφέρε σβειαῖς εἰλε

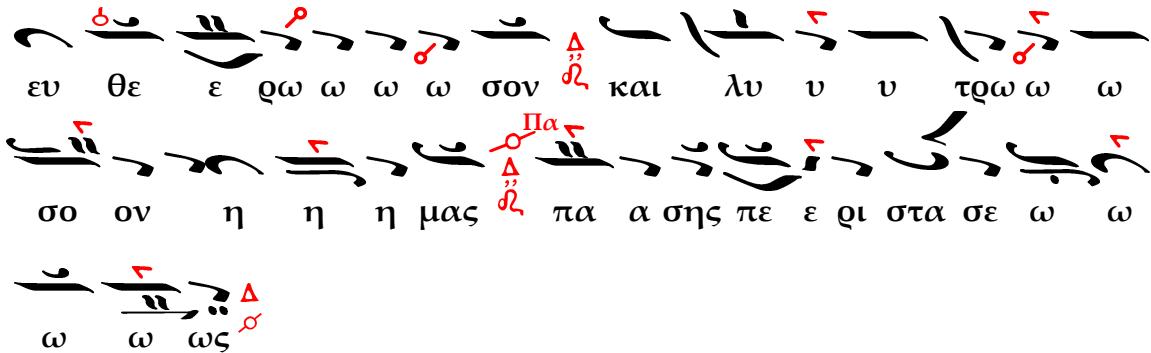

 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω αν εγ κλη μα
 των

Εῖτα, Ἰδιόμελον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λειψοντο α νο ο μη

 μα α α α μη
Φ α λα αγ γα θε ο στε ε φη φω το φα
 ν8 8 8 8ς μα αρ τυ ν ν ρος ν περ χρι στ8 τυ
 θει ει σα α αν προ ο θυ ν ν μως τον α γι ο λεκ
 τον συ νν α σπι ι σμον τ8 Ι ε ρο μα α α αρ
 τυ ν ρος χα α ρα λα α α αμ π8ς φι λο μαρ
 τυ ρες δε ευ τε τι ι μη η σω ω ω μεν και
 την παν ι ε ρον μη μην α αν τ8 πνευ μα τι
 κω ω ως τε λε ε σα α α αν τες προς αν τον
 βο η η η η σω ω ω ω μεν της λοι μι κης α πει
 ει λης τον ευ σε βο φρο να λα ον σ8 ε λε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ζ', καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η'.

‘Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ϕαλῇ εἰς ζ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

‘Ωδὴ α'. ‘Ο εἰρμός. ‘Ηχος πλ. δ'.

Τγρὰν διοδεύσας ὥσει ἔηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὡς Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γάρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου. ‘Ωδὴ α'.

‘Ηχος πλ. β'. Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητά, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτί, ἀνεσπέρῳ ρῦσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σιφὲ ὅπως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακάς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς Μάρτυς ἐπώνυμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν αἵμάτων δρανίσι τὴν ἀλμύραν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμός, εὔσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν ἀεί.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ διηλθοσαν τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιὰ πρεσβείᾳ σῶσόν με.

Κανὼν δεύτερος. Ὡδὴ α'.

Τίχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος, τοῦ σοῦ θεράποντος, θείαν ἔλλαμψιν ἐξ ὕψους ἔξαιτοῦμαι, δι' ἣς ἀναμέλψασθαι, ταῦτα δυνήσομαι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὥρυσμενον λέοντα, καθεῖλες

Χαράλαμπες, σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν τὴν τούτων ἀπελέγξας· ἀνθ' ᾧν ἐστεφάνωσαι, χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Δόξα.

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτήσατο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατῆρα· διὸ ἐορτάζει σου, τὴν μνήμην Ἅγιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχροντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἄγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε, πιστοὺς τῇ χάριτι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

Τίχος πλ. δ'. Ο εἰρόμός.

Οὐρανίας ἀψιδος, ὁροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ικετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχροαντε.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὔεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρδώστιαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἔξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ιαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Αγίου. Ὡδὴ γ.

Ὕχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἔξειπεῖν τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἄπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιών, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθών, Ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυνάμει θείᾳ κρατυνθεὶς τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στεφρός, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὁπλίτης θείας παρατάξεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἵματων ῥεύσαντες κρουνοὶ σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν· τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν σοὶ δὲ προεξένησαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄγιων Ἅγιον Θεὸν τέτοκας Παναγία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, καὶ πύλη μόνος Χριστός, ἦν διηλθε σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν δεύτερος. Ὡδὴ γ.

Ὕχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν ναῷ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαί σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ διαφύλαττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθείς τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἔξεστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῷ ἐν αἷματι, χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δόξα.

**Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς,
αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν, αὐτοῦ τὴν Κάραν ἄσμασι,
πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὔρωμεν.**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Γίδην τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν σῇ
γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομῆτορ
ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἥν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

**Στῦλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς
οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες· καὶ ἀναλάμψας
ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν.
Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.**

Δόξα.

Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Τὰ στίφη τῶν Πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα
Χριστοῦ, Χαραλάμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας
τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν
κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν
Θεάνθρωπον.**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς,
πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ
θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ
κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἥν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

*** * ***

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται
Ἱερομάρτυς Ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες· διὸ καὶ χαίρει
τὸν Κτίστην δοξάζουσα.**

‘Ο Οἶκος.

Τὸν στερέόν ὄπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν

Μάρτυσι, Χαραλάμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εύφημήσωμεν· ύπερ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἥγωνίσατο, καὶ τὴν ὁρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Υψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων, τούτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον.

Τῇ Ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους. (†202)

Στίχ. Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ, Χαράλαμπες, ἐδόν ἐτμήθης ἀπὸ λαιμόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἄγιοι μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν ἄγιον Χαραλάμπη, ξίφει τελειοῦνται. (†202)

Στίχ. Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ πιστεύσασαι ἄγιαι τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται. (†202)

Στίχ. Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρένωποὺς μηνύει,
Ἄρρην ἀριθμός, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων καὶ παρθένων, Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλου τῶν ἐν Παλαιστίνῃ. (†308)

Στίχ. Εἰς ἀρρέβωνα παρθένοις κόραις δύο,
Ο νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.

Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἔκτετμημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος τοῦ ταχυδρόμου. (δ' αἱ.)

Στίχ. Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδεμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ β', ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. (†706)

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστάς, πρὸς τὸν Υψίστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (†754)

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστάς, πρὸς τὸν Υψίστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ζωτικοῦ, Εἰρηναίου, Υακίνθου, Ἀμαντίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ἐν Ρώμῃ ἀθλησάντων.

(†120)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων δέκα στρατιωτῶν μαρτύρων, ταφέντων παρὰ τῇ Λαβικανῇ ὁδῷ (*Via Lavicana*) ἐν Ρώμῃ.
(~†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας παρθενομάρτυρος Σωτηρίδος τῆς ἐν Ρώμῃ ἀθλησάσης ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου καὶ ὁμολογητοῦ Σιλβανοῦ, ἐπισκόπου Ταρρακινῆς (*Terracina*) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†443)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μητρὸς Σχολαστικῆς, ἀδελφῆς τοῦ ὁσίου Βενεδίκτου. (†543)

Στίχ. Ἡ Σχολαστικὴ σχολάσασα τῷ βίῳ,

Χριστῷ σύνεστι ἀδελφῷ Βενεδίκτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βαλδεγούνδης (*Baldegundis*), ἡγουμένης τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐν Πικταβίῳ (*Poitiers*) τῆς Γαλλίας. (~†580)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Δεσιδεράτου (*Desideratus*), ἐπισκόπου Κλερμόντης (*Clermont*) ἐν Ὁβέρνη (*Auvergne*) τῆς Γαλλίας. (Γ' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Πρωταγίου (*Protagius*), ἐπισκόπου Βεσοντίου (*Besançon*) ἐν Γαλλίᾳ. (†624)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Αὐστρεβέρθης (*Austrebertha*), ἡγουμένης Ἀμπιβίλ (*Abbeville*) καὶ Παβιλλύ (*Pavilly*) ἐν τῇ βορείῳ Γαλλίᾳ. (†704)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Τρουμβίνου (*Trumwine*), τοῦ ἐν Άβερκόρνῳ (*Abercorn*) τῆς Σκοτίας, ἐπισκόπου τῶν νοτίων Πικτῶν. (~†704)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρλούφου (*Erluph*), ἐπισκόπου Βερδένου (*Werden*) ἐν Γερμανίᾳ, μαρτυρικῶς τελειωθέντος ὑπὸ τῶν εἰδωλωλατρῶν. (†830)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Σαλβίου (*Salvius*), ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἀλβέλδης (*Albelda*) ἐν τῇ βορείῳ Ισπανίᾳ. (†962)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μερβίννης (*Merwinna*), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Ρόμσεϋ (*Romsey*) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†970)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας Ἀννης, πριγκιπίσσης Νόβγκοροντ καὶ Κιέβου. (†1050)

Στίχ. Ἄννα ἡ πρώην βασίλισσα Εἰρήνη,

Εἰρηνικῶς ἔφθασεν Χριστὸν Εἰρήνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Προχόρου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαιών τοῦ Κιέβου. (†1107)

Στίχ. Ἄλας Χριστοῦ Πρόχορος ὃν ἐν τῷ βίῳ,

Εὔχῃ εἰς ἄλας τὴν σποδὸν μεταβάλλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου Ἰωάννου Τσιμτσιμέλη ἐν Γεωργίᾳ, πολλὰ μοχθήσαντος διὰ μετάφρασιν τῆς ἀγιοπατερικῆς

γραμματείας εἰς γεωργιανὴν γλῶσσαν. (ιγ' αἱ.)

Στίχ. Ό μεταφραστής σοφίας τῶν Πατέρων,

Ίωάννης σύνεστιν ἀμα Πατράσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λογγίνου, κτίτορος τῆς μονῆς Κορυαζέμικα ἐν Βολογκτᾷ. (†1540)

Στίχ. Οὐχ δὲ ἔκατόνταρχος οὗτος Λογγῖνος,

Ἄλλ' ὁσιος θαύμασι κοσμήσας βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ἐπισκόπων τοῦ Νόβγκοροντ, Ἰωακείμ (†1030), Λουκᾶ (†1058), Γερμανοῦ (†1095), Ἀρκαδίου (†1163), Γρηγορίου (†1193), Μαρτυρίου (†1199), Ἀντωνίου (†1232), Βασιλείου (†1352), Συμεών (†1421), Γενναδίου (†1504), Σεραπίωνος (†1516), Ποιμένος (†1571) καὶ Ἀντωνίου (†1648).

Στίχ. Τρείσδεκα ἐπίσκοποι Νόβγκοροντ θεῖοι,

Ἀποστολικῶς τὸν βίον περαιοῦσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ῥαφαὴλ ἀρχιμανδρίτου (†1765) καὶ Ἰωαννικίου ἵερομονάχου (†1882), τῶν ἐν τῇ μονῇ Σβυατογκόρσκ.

Στίχ. Ῥαφαὴλ καὶ Ἰωαννίκιος ἀμα,

Σβυατογκόρσκ ἀστέρες ἔκλαμπροι δύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρεοβίνδοις Κωνσταντινουπόλεως. (τὸ ὄραμα τῆς ἐκρήξεως)

Στίχ. Άεὶ γεραίρειν, τὴν μόνην χρὴ Παρθένον,

Ἄπασι τιμῆς τῆς ἄνω τὴν αἰτίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις εὐγνώμων τελεῖται ἐν Ζακύνθῳ τοῦ θαύματος τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους, ὅτε διὰ τῆς μεσιτείας αὐτοῦ ἐρρύσθη ἡ πόλις ἐκ τῆς φοβερᾶς ἐπιδημίας πανώλους. (1831)

Στίχ. Χριστοῦ, λιταῖς σαῖς, λιμὸν ἐμφραξαμένου,

Ναῷ τιμᾶ σε ἥδε ὁυσθεῖσα πόλις.

Ταῖς τῶν σῶν ἀγίων πρεσβείαις, δὲ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἡχος Λύρας Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου.

ῳδὴ α'

B8

νοι ξω το στο μα μη και πλη οω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε οεν ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως πα νη γη οι

ζων και α σωγη θο μενος ταυτηστα θαυ μα τα **β**
ῳδὴ γ'
T ους σου ους ν μνο λο γθς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη **θι** α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον **και εν**
τη θει α δο ξη ση στε φα νων δο ξης α **ξι ω**
σον **β**
ῳδὴ δ'
T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βη λην **της**
εκ της Παρ θε ε νη σαρ κω σε ως **ση της** υψι
στη ο ο προ φητης Αβ βα κημ **κα τα νο ων ε**
κραυγα α ζε **δο ξα τη δυ να μειση** Κυ ρι ε **β**
ῳδὴ ε'
E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη ση συ ν γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε **εσ χες εν μη η τρα** των ε πι πα αντων
Θε ον **και τε ε το κας αχ ρονον** Γι ον **πα σι**

τοι οις ν μν> σι σε **χ** σω τη ρι ι αν βρα βευ 8
B8

σα **χ**

ὠδὴ ζ'

T^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον **π** **q** τε λαν τες ε ορ

 την οι θε ο φρονες **π** **q** της Θε ο ο μη τορος **q** δευ τετας

 χει ρας κρο τη σω μεν **Δ** **χ** τον εξ αν της τε χθε εν

 τα Θε ον δο ξα ζοντες **χ**

ὠδὴ ζ'

O^{B8} υκ ε λα α τρευσαν **π** **q** τη κτι σει οι οι θε ο

 φρονες **χ** **χ** πα ρα τον κτι σα αν τα **χ** αλ λα πυ ρο ος

 α πει λην **χ** αν δρει ως πα τη σαν τες **Δ** χαι ρον τες ε ψαλ

 λον **χ** γ περ ν μνη η τε **π** **q** ο των πα τε ρων **Kv** ρι

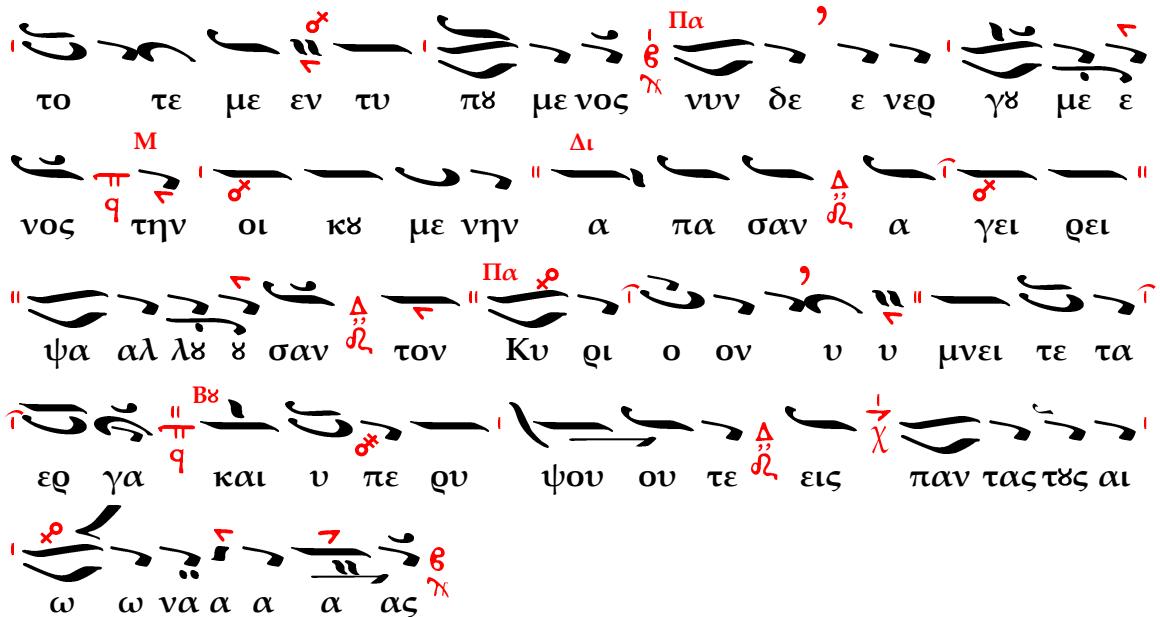
 ος **Δ** **χ** και Θε ος εν λο γη το ος ει **χ**

 ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{B8} αι αι δας εν α γεις εν τη κα μι ι

 νω **Δ** **χ** ο το ο κος της Θε ο το κε δι ε σω σα το **Δ** **χ**

* * *

Ο διάχονος. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Χ **B8** Με γα λυ νει η ψυ χη μα τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μα ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μα
T ην πι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κου σε ε με γα λυ νομεν
 2 Χ **B8** Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λησαν τα τη δα γαρ α πο τα πει νω μα

κα ρι 8 σι με πα σαιαι γε νε αι **ε**
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ **ε** την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κου σε ε με γα λυ νομεν **ε**
 3 **ε** **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
 δυ να τος **ε** και α γι ον το ο νο μα αν τα **ε** και
 το ε λε ος αν τα εις γε νε αν και γε νε
 αν **ε** **Δ** τοις φο βγ με νοις αν τον **ε**
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ **ε** την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κου σε ε με γα λυ νομεν **ε**
 4 **ε** **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αν τα
 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νγς δι α νοι

 α καρ δι ας αν των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λν νομεν

5 **K**α θει λε δν να στας α πο θρονων και ν ν

 ψω σε τα πει ν8 8ς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
 θω ων και πλ8 τ8 8ν τας ε ξα πε στει λε κε

 ν8 8ς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ον ον σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λν νομεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αν τ8

 μνη σθη ναι ε λε 8ς κα θως ε λα λη σε προς

τὸς πα τε ὁραση μων τῶν Α βρα αμ δὲ και τω σπερ
 μα τι αυ τὸ ε ως αι ω νος
T^M ^{B8} ην τι μι ω τε ὁραν των χε ὁρου βιμ δὲ και εν δο
 ξο τε ὁραν α συγ κρι τως των Σε ὁρα φειμ δὲ την α δι α
 φθορως Θε ον Λο γον τε κου ον ον σαν ^{δὲ} την ον τως
 Θε ο το κου σε ε με γα λυ νομεν ^{δὲ}

ῳδὴ θ'

A^{B8} πας γη γε νης ^{δὲ} σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δε χρ με νος ^{πα} νη γυ ρι ζε τω ω δε ^π α
 ν λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρη σα ^M τα ι ε ρα
 θαν μα σι α ^{Δι} της Θε ο μη η το ο ρος δὲ και
 βο α α α α τω ^{B8} χαι ροις πα αμ μα κα ρι ζε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ^{δὲ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Οτι σε αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἅγίου.

Γυναικες ἀκουτίσθητε. Ἡχος Δι θ,

E ν θε ως πν υρ σεν ο ο με νος Δ τω πο θω
 τ₈ 8 Πα ντα α νακ τος θ τον ν πε ρη φα α νον ο
 ο ο φιν Δ αν δρει ως μα κα αρ κα θει ει λες Δ και
 τν ραν νο ον α πα αν θρω πον Δ Σε βη ρον το ον πα
 ρα α φρονα Δ η λεγξας ω χα ρα α λαμπες Δ και τον
 μι σθον ε ε κο μι ι σω Δ πα ρα τ₈ πα ντω ων Δε
 σπο ο του Δ

Θεοτοκίου.

M α ρι α κα α τα φυ ν γι ον Δ Χρι στι α
 νω ων το κα αν χη μα Δ φυ λατ τε σκε πε ε σ8ς δ8
 τ₈ 8 λ8ς Δ εκ πα σης βλα βη ης α τρω ω τ8ς Δ κιν
 δν νων τε ε ξε λ8 8 η μας Δ τ8ς πο θω ε εν φη
 μ8 δν τας σε Δ και πα σης πε ρι στα α σε ως Δ ταις
 σαις πρε σβει αι αις χρω με ε νη Δ προς τον γι ον και αι
 Θε ο ον σου Δ

AINOI

Ὕχος Λ' Παρ

Ιστῶμεν Στίχους δ', καὶ ϕάλλομεν
τὰ ἔξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες, δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν, κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου Χαραλάμπους τὴν τὸν Χριστόν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις, νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστῶς Τριάδι, τῇ Ἁγίᾳ τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν καὶ τῶν δεινῶν, αἵτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Λαμπροφανῆς καὶ πανένδοξος, ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ θείου Χαραλάμπους· διό περ λαμπρῶς, ἔορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν τὴν τὸν Χριστόν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα.

Ὕχος πρὸς Πατέρα

Δ ο ξα Πα τροι και γι ω **Δι**και Α γι ω ω ω
 Πνε εν μα α α τι **π**

Ω **Πα** ο περ α λα βα στρον πλη η η φες η τι μι
 α σθ ρ Κα α φα **Δι** Θε σπε ε σι ε προ χε ε
 ε ε ε ε ε ε ει ει **Πα** οι ο ον τι μν ν ν
Δι φον πο ο λν ν ν τι ι ι ι μο ον **Δι** τα α ι α
 α α α α μα α α τα **π** τρι τε πι ι στρι εν
 ω δι ι α ζει θαν μα α σι ι ι ω ως **π** και τρι με
Κε τα πι ι ι στρι ε ε ε ως **Δι** αυ τη προ σι ο ο ον

Πα
 τα ας Δ των δει νω αν πα α αν τω αν φυ υ υ υ
 Δι
 ν ν ν ε ε ε ται η την συ σω ω ω δη τε
 Πα
 πλα α α νη η και νο σ8 8ς πα αν τοι ας και την πα
 M
 νω λη λοι μι ι κην κα τα πα αν 8 8 σα α
 Πα
 εν ρω στι ι ι αν δω ρει ει ει ει ται πα
 Δ
 σι ι και ει ρη η η νην και με γα ε ε λε ε ος Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔχος Πά πα

Χ
Kαι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας Δ
 των αι ω νων α μην
Mα κα οι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε
 νε η και δο ξα ζο μεν σε η οι πι στοι οι κα τα χρε ε
 ος η την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος
 το αρ οη η κτον την αρ οα γη η προ στα σι ι ι
 αν υ η και κα τα φυ ν γη η των ψυ χω ων η η
 μων υ

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἔχος ἄπειρος

Δ ο ἔα σοι τῷ δει ἔαν τι τῷ φως δῷ ἔα εν νῷ ψι

ι στοῖς Θεῷ ωὐ καὶ ε πι γῆς ει οη η νη εν αν

θρῷ ποιεις εν δῷ κι ι αὐ

Γ μνον μεν Σε εν λῷ γου μεν Σε προσκυνοῦν μεν

Σε δῷ ξῷ λῷ γου μεν Σε εὐ χαριστοῦν μεν Σοι δι

α τηνμεγαλην Σου δῷ ο αν

Κ νῷ ε βασιλεῦ ε πουρανι ε θεός Πα

τερπαντοκρατορεῷ Κύριε μονογενεῖ Ι

η σου χριστε καὶ Αγίου Πνευμα

Κ νῷ ε ο θεός ο αμνοῦς θεού ο Υἱού

ος τοῦ Πατροῦ ο αι αιρῶντην αμαρτιὰν τοῦ

κοσμοῦ ελέη σου η μασοαι αιρῶν ταῖς αμαρτιὰν

ας τοῦ κοσμοῦ

Προσδέξαι την δέη σιν η μων εὐ ο καθημε

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας ^υ
^ϙ

O τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^υ Ι η σους Χριστος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην ^υ
^ϙ

K αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε ^υ ^υ και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να ^υ

και εις τον αι ω να τον αι ω ω νος ^υ
^ϙ

K α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αν τη α να μα ρη τους φυλα χθηναι η μας ^υ
^ϙ

E ν λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων ^υ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις της αι ω νας α μην ^υ
^ϙ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας ^υ ^υ και
θα περη πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^υ
^ϙ

E ν λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα Σ^η₈ **υ** (τρίς)
K ν φι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
 γε νε α και γε νε α **υ** ε γω ει πα Κυ φι ε ε λε
 η σο ον με **υ** ι α σαι την ψυ χην μου ον ο τι η μαρ
υ
 τον Σοι **η**

K ν φι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με **υ**
 του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
υ
 μον **η**

O τι πα φα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
 ο ψο με θα φως **η**

P α φα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου
υ
 σι Σε **η**

A γι ος ο Θε ος **υ** Α γι ος Ι σχυ φος **υ** Α γι
 ος α θα να τος ε λε η σον η μας **η** (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι **η**
K αι νυ υν και α ει **υ** και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας υ ρ

Ἀσματικὸν. χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος η η α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος η η α γι ος α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας η

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ὅχος ή Δι-θ-

Ω στυλος α κλονη τος της Εκ κλησι ας χριστ�
και λυχνος α ει φωτος της οι και με νησ σο φε
ε δει χθης χαρα λαμπες ε λαμψας εν τω κοσμω δι α
της Μαρτυρι 8 ε λυσαστων ει δω λων την σκοτω
μαι ναν μακαρ δι ο εν παρορη σι α χριστω πρε
σβευε σω θη ναι η μα α ας

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

‘Ο διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἔξαπλα.

Ἔχος πᾶς Νη 2

Kv οι ε E λε ε η σον **β**
 Kv οι ε E λε ε ε η σον **γ**
 Kv οι ε E λε ε ε η σον **δ**
 Kv οι ε E λε ε ε η σον **Δ**
 Kv οι ε E λε ε ε η η σον **ε**
 Kv οι ε E λε ε ε η σον **ν**

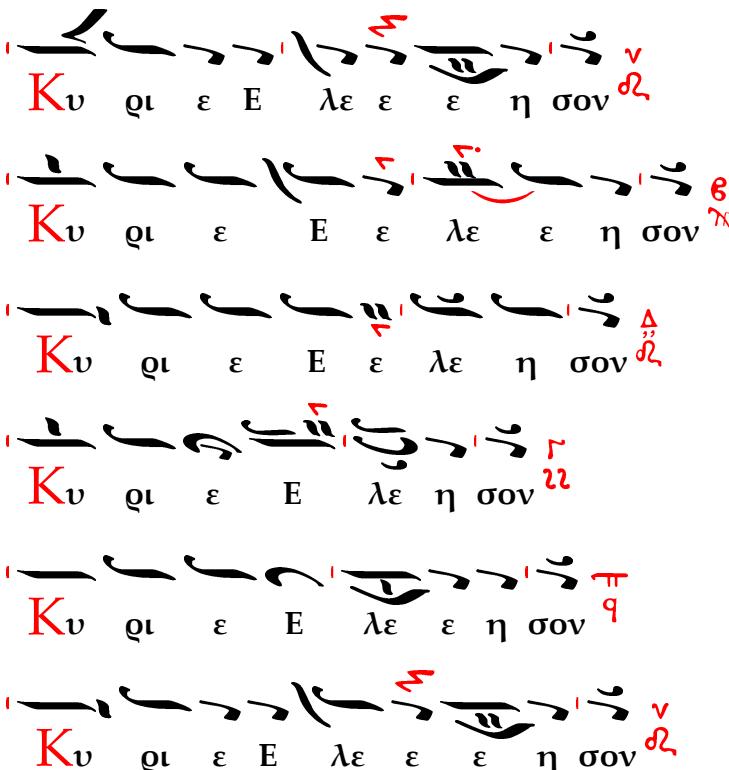
Τὰ Αγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἔχος πᾶς Νη 2

Kv οι ε E λε ε ε η σον **β**
 Kv οι ε E λε ε ε ε η η η σον **γ**
 Kv οι ε E λε ε ε η η η σον **δ**
 Kv οι ε E λε ε ε η η η σον **Δ**
 Kv οι ε E λε ε ε η η η σον **ε**
 Kv οι ε E λε ε ε ε η η η σον **ν**
 Kv ν ν οι ε E λε ε ε ε ε ε η η η σον **β**

Αθανασίου Καραμάνη.

Ἅχος Πλῆ Νη 2

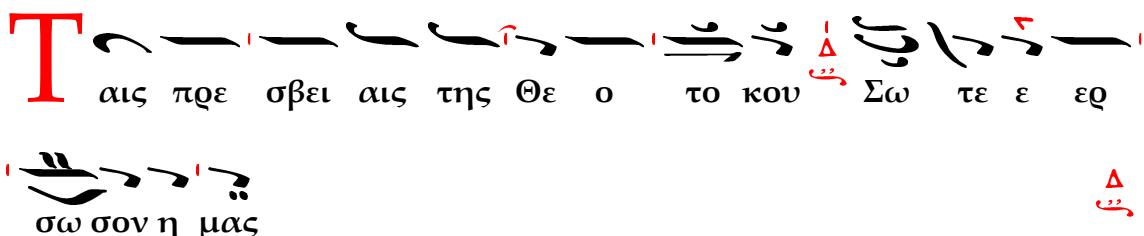
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

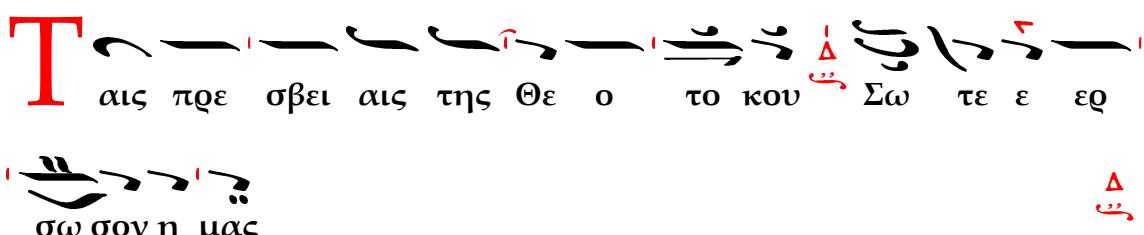
Ἀντίφωνον Α'. Ἅχος β'. Ψαλμὸς Ια' (91).

Ἅχος Δι Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ
ὄνοματί σου, Ὑψιστε. (Ια' 2)

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ὀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (Ια' 3)

Στίχ. γ'. Ὅτι εὕφρονάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ια' 5)

Tαις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (**Ἔκα 16**)

Tαις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Tαις πρεσβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα ας

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς Κβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (**Κβ' 1**)

Σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
 οι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. (**Κβ' 1**)

Σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

♪ ♪ ♪ Δ
8 ι α

Στίχ. γ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ύψηλοῖς ὁ Κύριος. (**Τιβ' 4**)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου Δ ο εν
A γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

♪ ♪ ♪ Δ
8 ι α

Στίχ. δ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (**Τιβ' 5**)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου Δ ο εν
A γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

♪ ♪ ♪ Δ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην Δ

O Mo vo γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα να τος υ πα αρ χων Δ και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν Δ σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου Δ και α ει

παρ θε νε Μα ρι τ ας Δ σ α τρε πτως ε ναν θρω πη
 σας Ε σταυ ρω θεις τε χρι στε ο Θε ος Δ θα να τω
 θα να τον πα τη η σας Δ εις ων Ζ σ της α γι ας Τρι
 α α α δος Δ συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε εν μα τι Δ σω σον η μα α
 ας Δ

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

”Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἡχος Δι θ

Στίχ. α. Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. (ξε' 10)

Στίχ. β'. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. (ξε' 11)

Στίχ. γ'. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὅδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. (ξε' 12)

Ω στυλος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας χρι στ^ε
 και λυχνος α ει φω τος της οι κ⁸ με νης σο φε
 ε δει χθης χα ρα λαμ πες ε λαμψας εν τω κο σμω Δ δι α
 τ⁸ Μα αρ τυ ρι ε λυσας των ει δω λων την σκο το
 μαι ναν μα καρ δι ο εν παρ ρη σι α χρι στω πρε

σβευ ε σω θη ναι η μα ας β

Δ πρεσβευ ε σω θη ναι η μα ας Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἵερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἡχος Δι - Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν Δ και προ σπε ε σω ω
μεν χρι στω ω ω ω Δ σω σον η μα ας γι ε ε
θε ου Δ ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λα ρι α Δ

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἡχος Δι - Θ

Ω στυ λος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας χρι στα β
και λυχνος α ει φω τος της οι κα με νης σο φε
ε δει χθης χα ρα λαμπες β ε λαμψας εν τω κο σμω Δ δι α
τα μα αρ τυ ρι ε λυσας των ει δω λων την σκο το
μαι ναν μα καρ β δι ο εν παρ ρη σι α χρι στω πρε

σβεν ε σω θη ναι η μα ας

Εἶτα τὸ τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἡχος Λαύρας Βου ζ.

Η η σαν ρον πο λυ τι μον πη Εκ κλη σι ι ι
 ι ι α την σην Καραν κε κτη ται πη Ι ε ρο μαρ
 τυς Αθ λη τα τρο παι ο φο ρε Χα ρα λαμ πες πη δι
 ο και χαι ρει τον Κτι ιστηνδο ξα α ζη σα πη

Καὶ νῦν. Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ύπὸ τῶν ιερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἡχος Λαύρας Δι θ.

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν Δι και σπευ

σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Ζ Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΓΥΜΝΟΣ

A

 α γι ι ο ο οσ ο ο ο Θε ο ο ο οσ
 α α γι ι ο ο οσ ι ι ι σχν ρο ο ο οσ α
 α γι ι οσ α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας Τό τρίτον.

A

 γι οσ ο Θε ο ο ο ο οσ
 ο ο ο ο οσ α γι οσ ι σχν ρο ο ο ο οσ
 α α γι ι οσ α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K

 αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
 η σο ο ον η μα ας

Δ ν να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχν ρο ο ο ο ος α α α α α α α
 α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η ησον η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ὕχος Δι θ

A α α α γι ι ι ι ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος

A α α α γι ι ι ι ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι σχν ρο ο ο ο
 ος

A α α α α γι ι ι α γι

Handwritten musical notation on five staves. The notation uses black ink for stems and red ink for various markings, including vertical strokes and small triangles. The first four staves are in black ink, while the fifth staff is in red capital letters.

1 1 o ς A α α α $\theta\alpha$ α α α α α

α α α α α α $\gamma\alpha$ α α lie α α $\theta\alpha$ α $\nu\alpha$ $\tau\alpha$

o o o o o o o ς

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

The image shows a page of handwritten musical notation. It consists of several staves of music, each with four horizontal lines. The notation is primarily in black ink, with some red ink used for specific markings, likely indicating pitch or rhythm. The music is organized into measures separated by vertical bar lines. Some letters (A, E) and numbers (1-10) are written in red at the beginning of certain staves. Below the staves, there are rows of Greek characters (alpha, gamma, sigma, etc.) and other symbols (v, n, o, etc.) which likely correspond to the notes or rhythms indicated by the musical symbols above them.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Απόστολος. Πρὸς Τιμόθεον Β' (β' 1-10).

(Ζήτει τῇ ΚΓ' Ὁκτωβρίου, τοῦ ἀγ. Δημητρίου).

Ο ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἥχος βαρύς.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ξγ).

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἔχθροῦ ἔξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

Ἐν φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυτον ^Δκαι ε παι νε θη σονται πα
αντες οι εν θει εις τη καρ δι ι α ^Γ
Χ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ
α πο φο βθ εχ θρ ε ξε λθ 8 τηνψυ χη ην μθ ^Γ
αντες οι εν θει εις τη καρ δι ι α ^Γ

Χ '. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ^Δ α πο
πλη θθες ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν ^Γ
αντες οι εν θει εις τη καρ δι ι α ^Γ

Χ '. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ^Δ α πο
πλη θθες ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν ^Γ
αντες οι εν θει εις τη καρ δι ι α ^Γ

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἂ ἥκουσας παρ’ ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἴκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλῆσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἂ λέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου, ἐν ᾧ κακοπάθω μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ’ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιου.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἡχος δ'. (Ψαλμὸς ια').

Ἡχος Δι α

Α λλη η λ8 ḫ ḫ α Δ λλη η λ8 8
 8 ḫ ḫ ḫ ḫ α Δ A α α α α λλη η η
 λ8 8 8 8 ḫ ḫ ḫ α Δ
 Χ Πε φν τεν με νοι εν τω οι κωΚυ ρι 8 Χ εν ταις
 αν λαις τ8 Θε 8 η μων Χ ε ξαν θη η η η
 σ8 8 8 8 σιν Δ

Α λλη η λ8 ḫ ḫ α Δ λλη η λ8 8
 8 ḫ ḫ ḫ ḫ α Δ A α α α α λλη η η
 λ8 8 8 8 8 ḫ ḫ ḫ ḫ α Δ
 α α α α α α α α α α Δ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

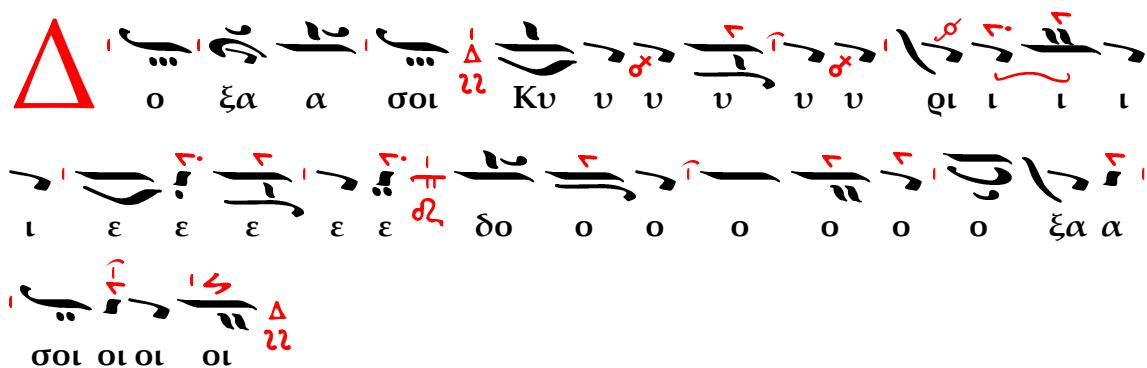
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε' 17-27, ιστ' 1-2).

(Ζήτει τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

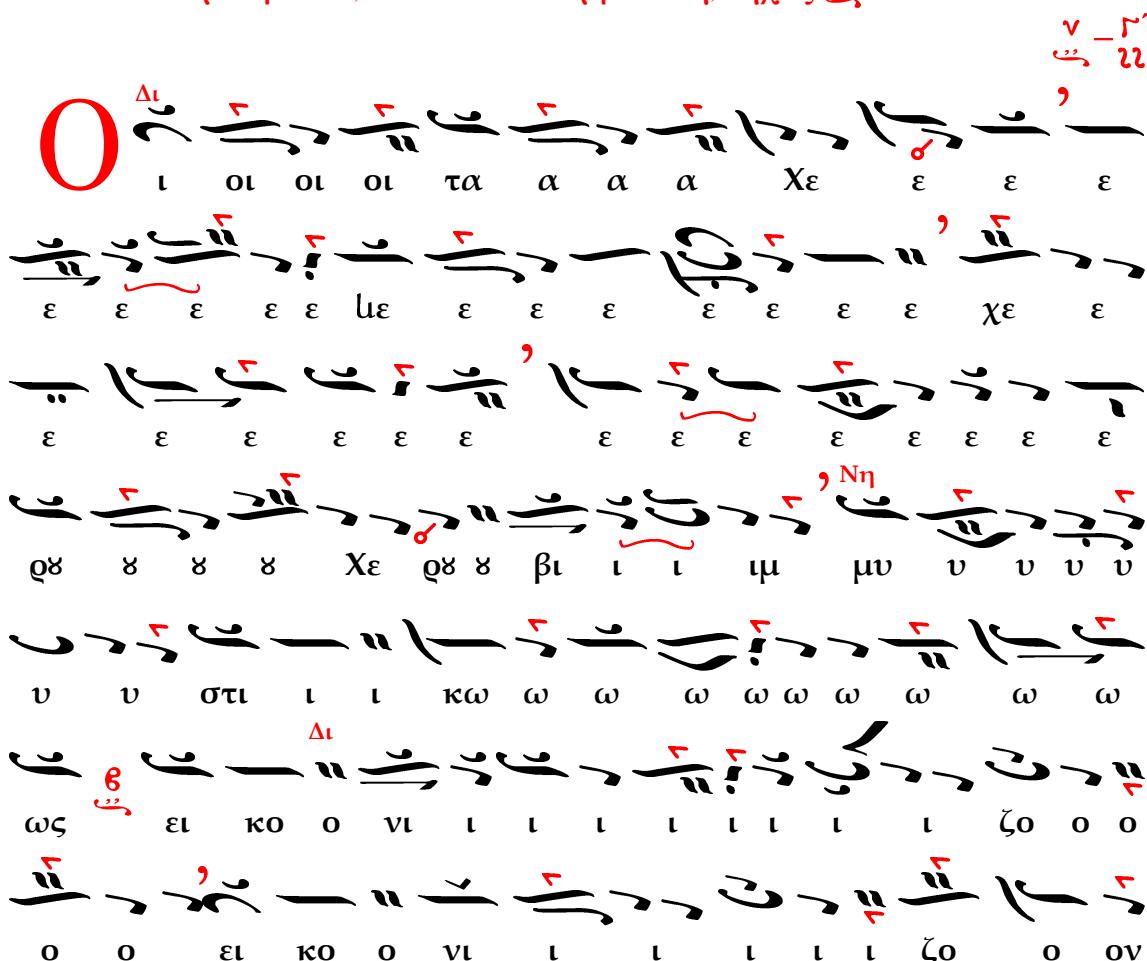
Εἶπεν δὲ Κύριος τοῖς ἔαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ δὲ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, διὸ κόσμος ὃν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐξελέξαμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς διὸ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗτοῦ εἰπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἄλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἰχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Οἱ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἰχον· νῦν δὲ καὶ

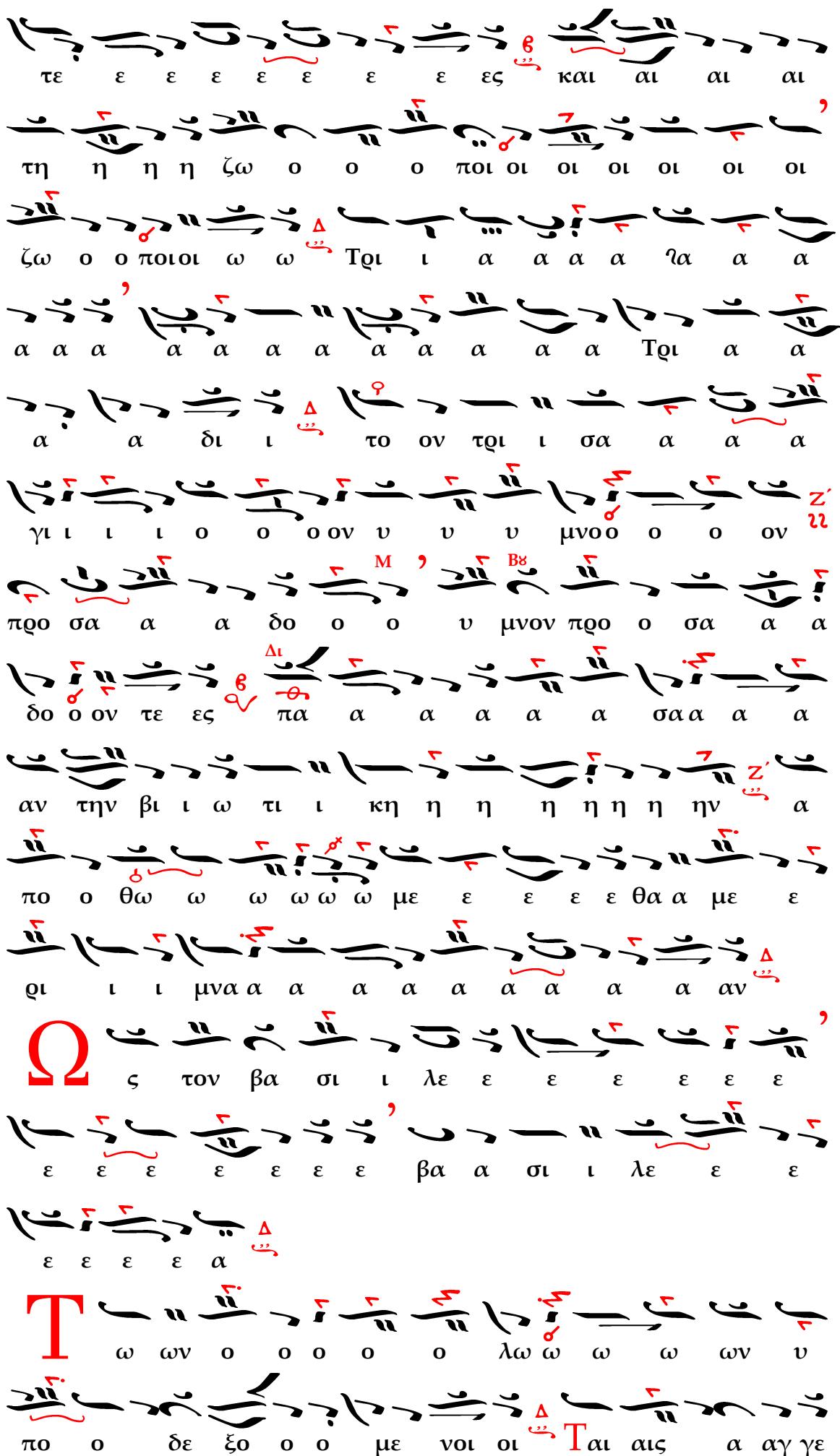
ἐώρακασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Άλλ' ίνα πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ίνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Άποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ίνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

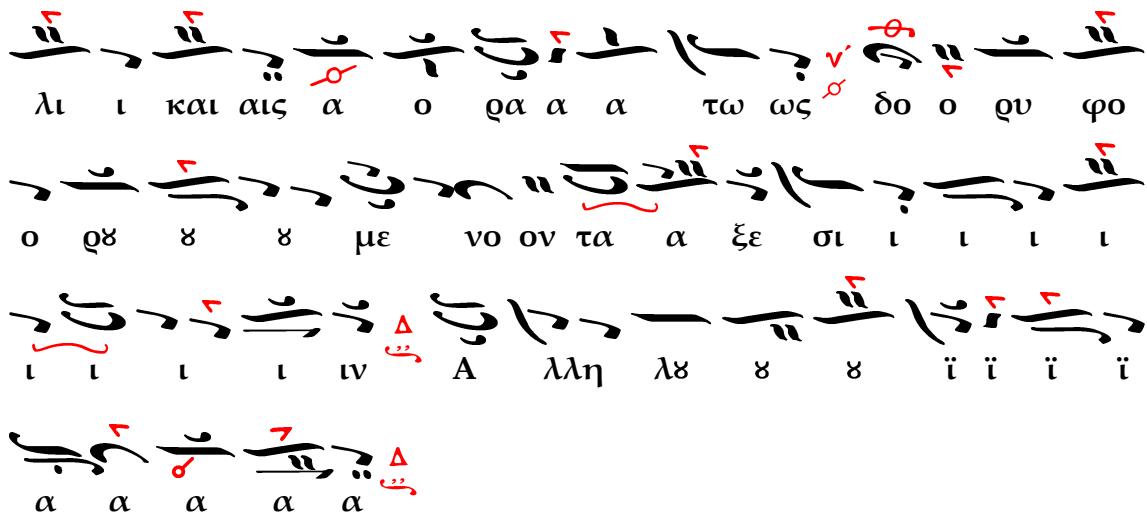
Ἡγούμενοι Διάτοκοι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἥχος Δι-θ-

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἄχος Δι Θ

K ν ρι ε Ε λε η η σον Δ
K ν ρι ε Ε λε ε η η η σον Ζ
K ν ρι ε Ε λε η η σον Δ
K ν ν ρι ε Ε λε η η σον Ζ Δι Θ

Π α ρα σχ8 Kv ρι ι ε Δ
Π α ρα σχ8 8 Kv ρι ι ε Δ
Π α ρα α σχ8 Kv ν ρι ι ι ε Ζ
Π α ρα α σχ8 8 Kv ν ρι ε Ζ
Π α ρα α σχ8 8 Kv ρι ι ε Δ
Π α ρα σχ8 8 Kv ρι ι ε Ζ

Σ οι οι Κυ ρι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σ8 ή ετερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σ8 Δ

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἄχος Δι Θ

Π α τε ε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ
 μα Δ τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι
 ζον θ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίδη συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἄγιαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Όμοιογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.

Αμήν.

* * *

E λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως **β**
K αι με τα τ⁸ πνευμα το ος σ⁸ **Δ**
E χο μεν προς τον Ku υ ρι ον **Δ**
A ξι ον και δι και ον **β** **χαι ἄλλως :** **Δι**
A ξι ον και δι ι και αι αι ο ον **β**
A γι ος A γι ος A γι ος Ku ρι ος Σαβ βα
ωθ **πληρης ο** 8 ρα νος και η γη της δο ξης σ⁸ **β**
ω σαν να εν τοις υ ψι ι ζοις **Δ** εν λο γη με νος
ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Ku ρι ι **ι**
γ **β** 8 ω σαν να εν τοις υ ψι ι **ι** στοις **β**
Σ ε ε ν μν 8 μεν σε Eu λο γ 8 μεν **Δ**
σοι εν χα ρι στ⁸ 8 μεν Ku υ ρι ε **και δε ο με**
θα σ⁸ ο Θε ος η μων **β** * **χαι ἄλλως :** **Δ** ο Θε ο ος
η η η μων **β**

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. αχιζ', ἀντεγράφησαν ε' Ιαν. βιζ', IA.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἡχος Δι

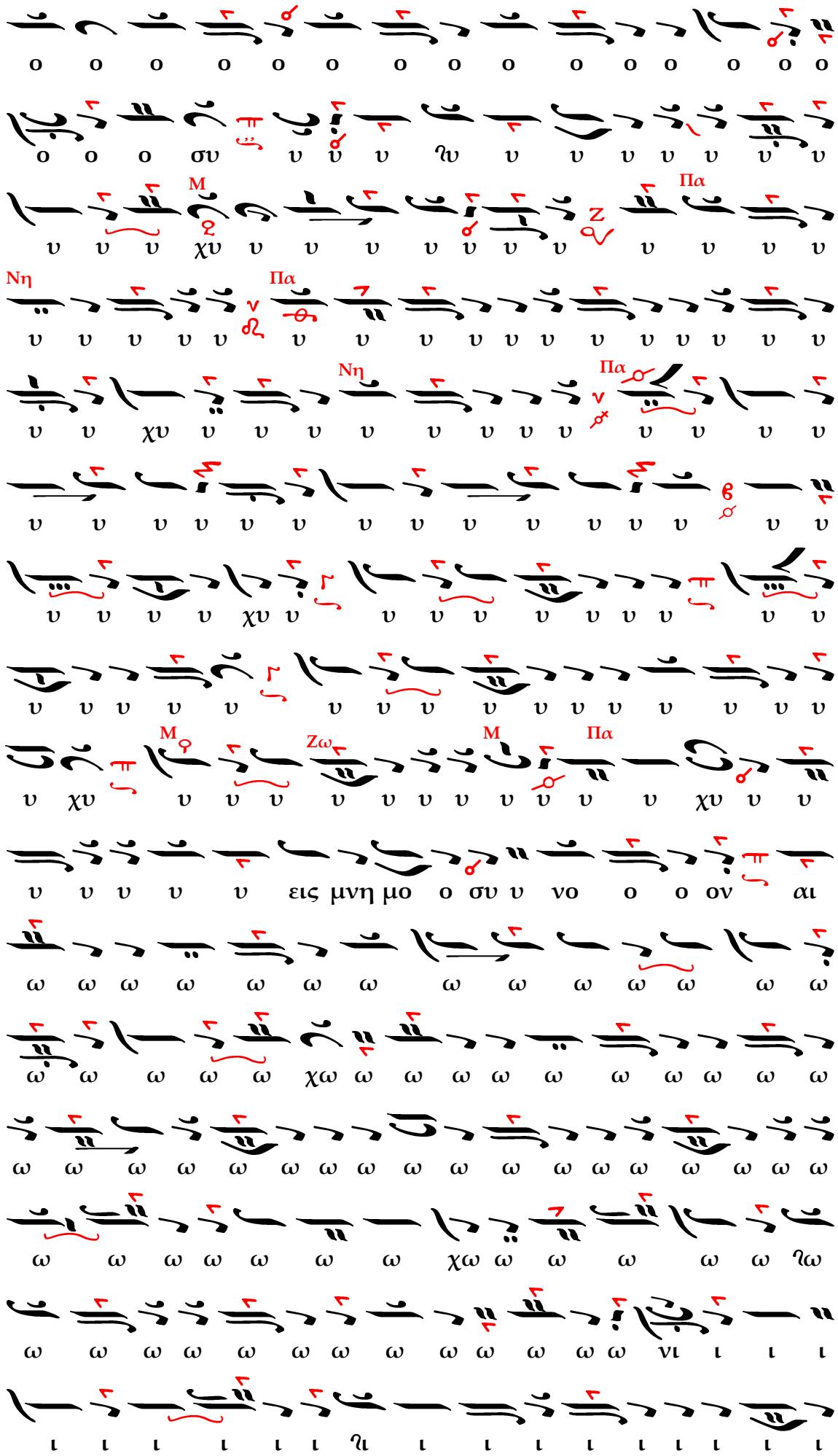
Δι
 Αξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 χε ε ρου ου ου βι ι ι υμ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι υμ τη η ην
 α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο
 γο ον τε ε ε κ8 8 8 8 σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ε ο το κον σε με γα λν υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Κοινωνικὸν εἰς μνήμας Ἅγιων.
 Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἡχος β'.

Ἡχος Δι Πα ω

Ε^{Πα}
 ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

δι - ε'

ια ια α α λε ε Αλ λη λ8 8 1 α α α α α

 α α α α α

Ἄχος Δι Θ

E ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον εν ρο μεν πι ζιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8

 τες αν τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἄχος Δι Θ

P λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο

 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σ8 με τασ χειν μν στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8

 A λλη λ8 ii α A λλη λ8 ii α A λλη

 λ8 ii α α α

Ἐχος Δι θ.

E ἐχοντας τον μακρινόν ευλόγημεν
νον από τὸν καιεῖσθαι ων (διξ)
T οον νομακριστήν ειη ευλόγη
με εεεε νοοον από τὸν καιεῖσθαι
τὸν αιωνοσ